

Abstrakt

Tato práce se zabývá pozicí Ruské federace v mezinárodním bezpečnostním systému po konci Studené války. Poté, co Studená válka skončila a Sovětský svaz se rozpadl, začal proces integrace Ruské federace do bezpečnostního řádu vedeného Spojenými státy, zkonstruovaného především po druhé světové válce. Tato práce sleduje vývoj tohoto procesu skrze zkoumání spolupráce Ruska se Západem vedeným Spojenými státy při řešení tří konfliktů, které představovaly svého druhu krize nového bezpečnostního systému i krize integračního procesu. Ve válkách v Bosně, Kosovu a Sýrii se Rusko potýkalo s problémem zaujetí vlastní pozice vůči Západu v mezinárodním systému nebo její aktualizace. Spolupráce i střety jsou sledovány hlavně ve vojenské, diplomatické a narativní sféře. Tato práce zaznamenává události, které jsou považovány za vypovídající o stavu integračního procesu. Je zjištěno, že ve válkách provázejících rozpad Jugoslávie se Ruská federace pokoušela získat mezinárodní prestiž konstruktivního aktéra v rámci mezinárodního společenství, ale v mnoha případech jí chyběla síla potřebná k dosažení jejích cílů, zvláště pokud k němu bylo zapotřebí postavit se do opozice vůči Spojeným státům a Západu. V období mezi Kosovskou válkou a Syrskou občanskou válkou zaujala Ruská federace asertivnější zahraničněpolitický postoj a modernizovala svou armádu, což jí dodalo sílu mocensky působit v Sýrii a získat v oblasti bezpečnosti značnou úroveň nezávislosti na Západu a schopnosti mu vzdorovat, alespoň ve specifickém prostředí Blízkého východu.